

este drept; de care nenorocire te păzește până la moarte, fiul meu.

Sursa: *Măria Sa, Neagoe Basarab - Însemnările monahiei Platonida, Doamna Despina a Țării Românești*, Editura Bonifaciu, Bacău, 2012

SFÂNTUL IOAN DE KRONSTADT

MAICA DOMNULUI ESTE NOIAN DE MILOSTIVIRE ȘI DE BINEFACERI

Atunci când vii să te rogi împărătesei, Maicii lui Dumnezeu, crede cu tărie, înainte de rugăciune, că nu te vei întoarce de la ea fără a primi milostivire. Așa este și așa se cuvine să gândești și să crezi despre Dânsa. Fiindcă este Maica Atotmilostivă a Atotmilostivului Dumnezeu-Cuvântul și despre milele sale nemăsurate și fără de

număr mărturisesc toate veacurile și toate Bisericile creștine.

Ea este cu adevărat „noian de milostivire și de binefaceri”, așa cum aflăm spus în Canonul Odighitriei (*cântarea 5, vers 1*). De aceea, a nu veni cu încredere când te rogi către Dânsa ar fi o sminteală și o necuviință, neîncrederea i-ar defăima bunătatea, așa cum este defăimată bunătatea lui Dumnezeu când nu nădăjduiești că vei obține ceea ce ceri atunci când I te rogi.

Oare cum alergi să ceri mila unei persoane sus-puse și bogate, milă pe care toți i-o cunosc și pe care și-a arătat-o în nenumărate rânduri? De obicei, fiind ferm convinsă și cu speranță vie că vei obține de la ea ceea ce vrei. Așa se cuvine să fii și când te rogi: să nu te îndoiești și să nu șovăi.

Sursa: *Sfântul Ioan de Kronstadt, Viața mea în Hristos*, Ed. Sophia, București, 2005

PROGRAMUL LITURGIC

Duminică
22 august

08:00

Utrenia și Sfânta Liturghie

Ap. I Corinteni 3, 9-17; Ev. Matei 14, 22-34; glas 8, vs. 9

→ **Duminica a 9-a după Rusalii** (*Umblarea pe mare - Potolirea furtunii*)

→ Sfântul Mucenic Agatonic și cei împreună cu el

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

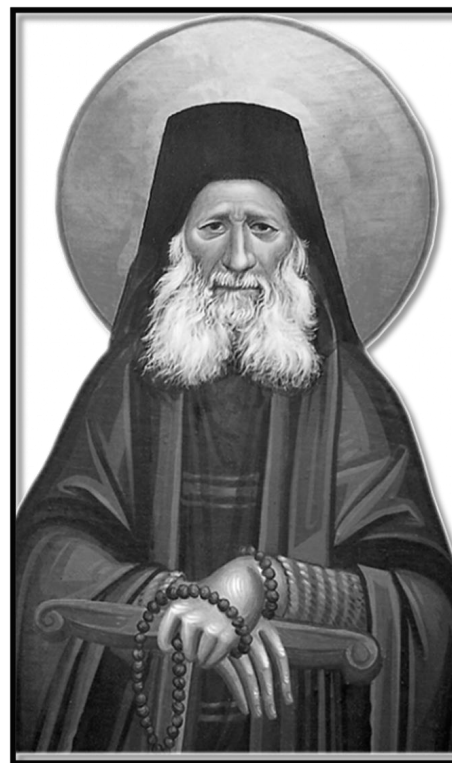
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Din traiul cel bun, din fericirea lumească iese stresul lumesc.”

– Sfântul Paisie Aghioritul

Nr. 403 / 15 august 2021

SFÂNTUL IOSIF ISIHASTUL

† 15 AUGUST

1898 – 1959

O, DULCEA NOASTRĂ MĂICUȚĂ!

Dragostea sa pentru Maica Domnului era mai presus de orice descriere. Nu am văzut până astăzi un om care să o iubească atât de mult pe Maica Domnului, după Dumnezeu, precum Starețul Iosif. Ochii săi vărsau lacrimi la simpla auzire a numelui ei sau și numai atunci când vedea icoana ei sau cânta vreo cântare închinată ei.

Odată nu putea să doarmă și mi-a mărturisit și din ce pricină: „Numai cât mi-am adus aminte de Maica Domnului și nu am mai putut adormi”. Această dragoste arzătoare a sa se vede din următoarele cuvinte scrise în epistolele sale: „Eu nu pot să sărut doar o singură dată icoana Maicii Domnului și să plec, căci atunci când mă apropiu de icoană, ca un magnet mă atrage către ea. Și trebuie să fiu singur, fiindcă doresc să o sărut ore întregi.

Și ca o suflare de viață vine în sufletul meu, umplându-mă de Har și nedându-mi voie să mă depărtez.

Dragoste, iubire dumnezeiască, foc arzător care, de îndată ce intri în biserică, te întâmpină, atunci când este o icoană făcătoare de minuni, și te cuprinde o suflare cu bună mireasmă, încât rămâi ore întregi răpit în extaz, ieșit din sine, în Raiul cel bine mirositor. Atât de mult Har dăruiește Maica Domnului celor care își păstrează trupul curat.

Toți Sfinții au adus multe laude Maicii Domnului, dar eu nu am găsit o laudă mai frumoasă și mai dulce cu care să o chem în fiecare clipă decât aceasta: «Maica mea! Dulcea mea Măicuță!».

O ruga de mult timp ca să îl ia, pentru a se odihni. Adeseori ținea în brațe icoana ei și cu lacrimi fierbinți o ruga: „Când vei veni la mine? Când vei lua sufletul meu?”. Iar Maica Domnului, pentru a arăta câtă dragoste și evlavie avea Starețul față de ea, a luat sufletul cuvios al Starețului chiar în ziua Adormirii ei.

Fragment din epistola Cuviosului Iosif Isihastul scrisă în anul 1947, către o monahie și către obștea acesteia, epistolă în care pătrunde în adâncurile realității duhovnicești spre a ne călăuzi către „tainele lui Dumnezeu”, și îndeosebi către taina „înrudirii” noastre cu Preasfânta Maică a lui Dumnezeu:

„Veniți, deci, toate împreună, în bună-rânduială. Spălați-vă gurile cu adevărul, curățiți-vă trupurile prin post și sfințiți-vă duhurile prin rugăciune. Agonișiți trupuri de prunci și duhuri stăpânitoare. Să vă crească aripi. Din viermi deveniți fluturi.

Ne așteaptă dulcea noastră Măicuță! O, dulcea noastră Măicuță! O, lumina sufletului nostru! O, dragoste neînșelătoare! O, viața sufletului nostru! Cădeți, dar, la pământ și sărutați-o pe preadulcea noastră Măicuță. Sărutați-i picioarele, mâinile; luați parfum de negrăit de la Sfânta Fecioară!

Grăiește-ne, dulcea noastră Măicuță, despre taina negrăitei tale iconomii și a înrudirii tale cu noi. Tu, Măicuță preadulce, care pururea ții Pruncul cel preadulce în brațele tale – Cel ce toate le ține cu privirea, Pruncul Care a venit pentru noi în timp și totodată este în afară de timp și Vechi de zile.

Deci ascultați-mă surorile mele iubite: când se săvârșește Dumnezeiasca Liturghie, dulcea noastră Măicuță dă Pruncul, iar Acesta Se jertfește pentru noi, și când ne împărtășim în chip vrednic, cu post înainte, cu priveghere de bunăvoie, cu rugăciuni evlavioase, atunci mâncăm Trupul lui Iisus, și bem Sângele pe Care L-a luat din Neprihănitul Sânge al Preasfintei.

Și atunci ce se petrece cu noi? Devenim fii adevărați ai Preasfintei

și frați ai lui Hristos, și fii ai lui Dumnezeu și fiice ale Lui după har. Și atunci când Îl cuprindem pe Hristos în chip de negrăit în sufletul și în trupul nostru, fiindcă este împreună cu Tatăl, nedespărțit de El – și pe Tatăl Îl cuprindem, și pe Sfântul Duh!

Aceasta este înrudirea cea mai presus de fire, pe care am dobândit-o prin Preasfânta și dulcea noastră Măicuță!

Vedeți cu ce daruri ne-a învrednicit dulcea noastră Măicuță? Vedeți cât de îndatorați suntem să o iubim? Nu am văzut să-i placă Preasfintei altceva mai mult decât curăția, și cine vrea să dobândească bogata Ei iubire, să se-ngrijească a se curăți, și Dânsa neconținut îi va purta de grijă, și toate cele cerești i le va dăruia.”

Sursa: **Arhim. Efrem Filotheitul, Starețul meu Iosif Isihastul**, Editura Evanghelistos, București, 2010; **triadikon.ro**

SFÂNTUL NIFON

† 11 AUGUST

ÎNDEMNURI CĂTRE MĂRIA SA, SFÂNTUL NEAGOE BASARAB

Fiul meu, tinerețea, dacă are smerenie, destul îi este ei! Că nimic nu cere Dumnezeu de la tânăr fără numai curăție și smerenie. Deci tu, fiule, fii blând și pașnic, îndurat și

milostiv și te socotește pe tine dedesubtul tuturor oamenilor și vei fi în adevăr, sălășluindu-te cu Dumnezeu. Și silește-te a nu-ți închipui cu mintea că ai ajuns la măsura curăției sfinților.

Și să-ți fie ție rugăciunea ta în toată vremea vieții tale ca a unui păcătos și zi în fiecare clipă: „Doamne lisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!”. Și iarăși: „Dumnezeule, curățește-mă pe mine, păcătosul!”. Zi și graiurile acestea totdeauna: „Doamne, de cele ascunse ale mele curățește-mă și de cele străine iartă pe robul Tău!”.

Socotește-te pe tine ca niște țărână nefolositoare și de aici îți va fi ție îndreptarea. În toate zilele se cuvine să ai pe Dumnezeu și pe Preacurata Născătoare de Dumnezeu în inima ta, căci toate bunătățile vin de la Domnul și de la Preacurata Maica Sa pentru cei ce nădăjduiesc spre dânsii. Fie-ți drag a te ruga de-a pururea și ți se va lumina inima și va vedea pe Dumnezeu. Fiul meu, fii înțelept și sârguiește a avea pace cu toți, ca să ai îndrăzneală în ceasul rugăciunii.

Fii treaz în toată vremea, căci așa cum mănâncă rugina pe fier, așa mănâncă și pe om slava lumească, dacă i se lipește omului inima de ea. Iar dacă începutul tuturor patimilor este mâncarea peste saturare, atunci sfârșitul răutăților este a gândi omul despre sine însuși că